

218

2214-2220

III. A családtagok kötelességei

A GYERMEKEK KÖTELESSÉGEI

2214 Az isteni atyaság az emberi atyaság forrása; ez alapozza meg a szülőket megillető tiszteletet. A kiskorú és felnőtt gyermekek atyjuk és anyjuk iránti tisztelete abból a természetes érzületből táplálkozik, mely az őket összekötő kötelékből fakad. Ezt kívánja meg az isteni parancsolat.

2215 A szülők iránti tisztelet (gyermeki jámborság) hála azok iránt, akik az élet adásával, szeretetükkel és munkájukkal világra segítették gyermekeiket, és lehetővé tették számukra, hogy növekedjenek korban, bölcsességben és kedvességben. "Szívedből, lelkedből tiszteld az apádat, s anyád fájdalmait soha el ne feledd. Emlékezz rá, hogy nélkülük meg nem születnél volna; hogyan hálálod meg, amit veled tettek?" (Sir 7,27--28)

2216 A gyermeki tisztelet az őszinte tanulékonyásban és az őszinte engedelmisségben mutatkozik meg: "Fiam, tartsd meg apád parancsolatát, ne vedd semmibe anyád tanítását (...). Vezessen jártadban-keltedben, amikor alszol, virrasszon fölötted, és ha fölébredsz, beszélgessen veled." (Péld 6,20--22) "A bölcs fiú örül, ha megintik, az elbizakodott meg sem hallgatja a feddést" (Péld 13,1).

2217 Mindaddig, amíg a gyermek szülei otthonában él, engedelmeskednie kell szülei minden kérésének, amelyet az ő vagy a család java indokol. "Gyermekek, fogadjatok szót szüleiteknek mindenben, mert ez kedves az Úr szemében" (Kol 3,20). A gyermekeknek engedelmeskedniük kell nevelőik és mindazok ésszerű parancsainak is, akikre a szülek bízta őket. De ha egy gyermek a lelkiismeretében meg van győződve arról, hogy erkölcsileg rossz lenne engedelmeskedni egy ilyen parancsnak, akkor ne kövesse azt.

Felnövekedvén a gyermekek továbbra is tiszteljék szüleiket. Menjenek elébe kéréseiknek, szívesen kérjék tanácsaikat és fogadják el megalapozott figyelmeztetéseiket. A szülők iránti engedelmisség a gyermekek nagykorúságával megszűnik, de a tisztelet nem, az örökre kijár. Ennek gyökerei valójában az istenfélelemben nyúlnak, amely a Szentlélek ajándékainak egyike.

2218 A negyedik parancsolat figyelmezteti a felnőtt gyermekeket a szülők iránti felelősségükre. Amennyiben lehetőségük van rá, anyagi és erkölcsi támogatást kell nyújtaniuk nekik öreg korukban vagy betegségükben, magányukban vagy ínségükben. Jézus emlékeztet a hálának erre a kötelességére.

"Isten a fiakban tisztelte meg az atyát, és az anya ítéletét megerősítette a gyermekekkel szemben. Aki tiszteli atyját, könyörög majd a bűnökért és megtartóztatja magát a vétkektől, és napjainak imádságai meghallgatást nyernek. Mint aki kincset halmoz föl, olyan, aki tiszteli anyját. Aki tiszteli atyját, örvend majd saját fiainak, és imádsága

napján meghallgatásra talál. Aki tiszteli atyját, hosszú életet fog élni, aki atyjának engedelmes, megnyihíti anyját." (Sir 3,3--7)

"Fiam, fogadd el atyádat öregségében, és ne szomorítsd meg őt életében, és ha megfogyatkoznék értelme, bocsásd meg, és meg ne vesd őt életének egyetlen napján sem. (...) Mily rossz hírű az, aki magára hagyta atyját; és átkozott az Úrtól, aki keseríti anyját." (Sir 3,14--15.18)

2219 A gyermeki tisztelet kedvez az egész családi élet harmóniájának, érvényes a fiú- és leánytestvérek kapcsolatára is. A szülők iránti tisztelet kihat az egész családi légkörre. "Az öregek koronája a fiak fiai, és a fiak dicsősége az ő atyáik" (Péld 17,6). "Viseljétek el egymást szeretettel (...) teljes alázatban, szelídségben és türelemben" (Ef 4,2).

2220 A keresztények különösen nagy hálával tartoznak azoknak, akiktől a hit ajándékát, a keresztség kegyelmét és az életet kapták az Egyházban. Ezek lehetnek a szülők, más családtagok, nagyszülők, lelkipásztorok, hitoktatók, tanítók vagy barátok. "Jól emlékszem őszinte hitedre; ez előbb nagyanyádban, Loiszban, majd anyádban, Eunikében élt, és most biztosan tudom, téged is eltölt" (2Tim 1,5).